

Er'istòria de Marina

Marina qu'èra ua china a qui agradava mei que mei de léger. A cada còp qui legè un libe, qu'èra gahada per'istòria.

Mes Marina qu'èra praubá, que vivè dens un vielh solèr dab eth pair.

Un dia Marina que decidí d'anar tara libreria.

Ara libreria, qu'esté atirada per un libe qui s'aperava : « Ló i eth mistèri deras hadas »

Que digó :

« - Papà, papà ! E'u poish aver ?

- Non, Marina ! N'avem pas pro de sòus. »

Qu'èra clar tà Marina mes que's digó que'u podè préner i tornar, un còp legut. N'èra pas panar...

Alavetz...discretament, qu'empruntè un libe, eth libe !

Arribat a casa que s'assedó sus eth son vielh lheit. De tant qu'èra passionada que s'adromí, eth cap sus eth libe .

Er' endoman matin que's desvelhè dens un lheit plan confortable, dab un flòc de flors.

Alavetz que's pinchè mes arren ne's produsí. Un dusau còp, un tresau. Arren .

Tot docet, era pòrta dera crampa que s'obrí i Marina que vedó ua hada.

« - Tè ! Qu'ès desvelhada !

– Òc, mes qui ès ? I...on soi ?

– Que m'apèri Ló, que soi ua hada. I tu ?

– Que... jo ...?

– Tu qu'ès entrada dens eth libe...qu'ei hèra riale, qu'arriba un còp per sègle.

– Dauna hada, que v'aimi hèra mes que volerí totun tornar tà casa ...

– Òc que sèi. Mes tad aquerò, que calerà atènder cent ans !!!

– Cent ans !!!

– Òc mes no't chepiques pas. Cent ans, taras hadas, qu'ei un dia tar uman. »

Marina i Ló que parlèn pendent un momendet .

Ló que comprendó que, si volè tornar tà casa, que calè trobar era frasa magica. Tad aquerò que l'i calè respóner a ua question. Ua enigma meilèu.

Tà conéisher er'enigma, que calè anar soleta ath som d'ua

montanha, i demandar-la ath sorelh .

Alavetz un papèr que caderé deth cèu i que caleré dar era responsa ath sorelh abans que's coque.

Shens pèrder ua minuta, que pugè sus era montanha mei pròcha.

Que demandè er 'enigma ath sorelh i un papèr que cadó deth cèu .

Sus eth papèr que i èra marcat :

«Tà tornar dens er 'aute monde que calerà trobar aquesta enigma :

« Que soi un còp dens eth mot « an », eth debut de « nombres » i que'm susmanti dus còps dens eth mot « nani » »

Alavetz, Marina que pensè hèra, i ara darrèra minuta que digó :

« Que sèi ! Qu'ei era letra N !

Dens era segonda, Marina qu'esté teleportada .

I atau que s'acaba er'istòria de Marina .

Nahia Ichas